

1. část

Zazvonil mobilní telefon, generál štábu si sáhl do kapsy u kalhot. Podíval se, kdo volá. Povzdychl a zvedl to. Zdrastvujtě tvariš, došlo ti moje blahopřání k narozeninám? Ano došlo, velice mě potěšilo. Měl bych zájem o jednoho tvého muže... O koho jde? Ten o kom si mi vyprávěl u mě v baru.

A kondolence? Neboj, dorazí jako obvykle. Generál položil telefon a šel zařídit podrobnosti k transakci jejich obchodu.

Kane, sedí na posteli a brousí si nůž. Přejde za ním voják „Máte se dostavit okamžitě za svým velícím důstojníkem“. Kane, klepe na dveře „vstupte“. „Jsem, zde na Váš rozkaz pane“. Posadte se. Víte, proč jste zde vojáku? Ne Pane. Mám zde pro Vás připraven propouštěcí protokol. Mohu promluvit? Pane. Ano vojáku mluvte. Proč Pane? Je to příkaz vyšších míst. Je mi to líto vojáku. Bylo mi ctí s Vámi sloužit. Ano Pane! Mě též, dovolte mi odejít. Ano, rotmistře smíte, ať se Vám daří. Rotmistr zasalutuje, otočí se a odejde z místnosti.

Venku, když vyšel, z budovy C se zastavil a snažil se rozdýchat a pochopit propuštění z aktivní služby. To snad není možný! To je zlý sen. Sebral se, chtěl si jít sbalit, v tom se potkal s rotným, co měl dnes službu. Ten se zeptal, co se stalo... Pane! Pohov rotný. Smím, promluvit pane? Ano smíte. Proč jste tak naštvaný, děje se něco? Do toho Vám nic není, ale dobře... Odcházím, propustili mě. Tak mějte moje rady na paměti, hodně zdaru rotný. Zasalutuje.

Sebral se a šel na blok a což jsou ubikace. Celou cestu byl ještě nasranej a mrzelo jej, ho to. Když dorazil na blok a posbíral si svoje bágly, do kterých, si začal balit svoje věci včetně uniforem. V jednu chvíli se zamyslel, chytl se za psí známky, zavřel oči a vzpomínal na ty chvílky spojené s armádou a akcemi. Probral se ze sna, dobalil, převlíkl se do důstojnické uniformy, nasadil čapku a šel. Vyšel z bloku a zamířil si to ven z objektu kasáren moskevské armády a potkal svého kamaráda se kterým, sloužil podali si gestikulativně ruce na pozdrav tak jak se zdravily. Eugenij Topolovič se jej zeptal: Kámo, co blbneš... dneska není důstojnický ples. Vtipný! Co se stalo? Dostal jsem propouštěcí dokumenty, tak odcházím. To jako proč! Kurva to jako propustí to nej., co tu maj. Vždyť se mluvilo o tvém povýšení. Tak mě raději propustili, to neřeš „všichni jsme povolená ztráta neboli POSTRADATELNÍ“. Aha, no super! Tak se měj, brácho a drž se, nezapomeň „krýt si záda“. Objali se a Topolovič jej šel doprovodit i za cenu, že by mohl mít zle. Po zbytek času co šli k bráně, byli ticho, protože oba to sralo a mrzelo. Došli k bráně, rozloučili se a Boris Dragov se ocitl za bránou svého domova vypovězen. Tak si to razil na autobusovou zastávku, kde čekal na autobus. Při čekání na autobus si sáhl do kapes a vytáhl klíč od baráku, co si při službě nechal postavit. Těšil se, až přijede domů a pozdraví se s rodinou. Nastoupil do autobusu. Vyrazil směrem k domovu.

Když dorazil, po 2 hodinách domů odemkl si dveře a vešel. Vyrazilo mu dech to, že je doma prázdné. Nejdříve si myslel, že jeho žena Světlana šla s malou nakoupit. Sundal si kabát a čapku a šel si vybalit. Vešel do kuchyně, kde byl opřen dopis o vázu na, kterým stálo, že ho opustila.

Ahoj Borisi,

mrzí mě to, ale už takhle žít dále nemůžu. Každé ráno se budím se strachem, jestli ještě žiješ a čekám jen, kdy u dveří zazvoní někdo od Vás a předá mi dopis... Tak se nezlob, ale bude to tak lepší jít každý svým životem. Promiň.

Tohle byla pro Borise ta nejhorší rána, co mohla. Nejdříve ráno propuštění ze služby a teďka rozchod. Sedl si do křesla, svírajíc dopis v rukou. Byl, konsternován nevnímal své okolí. Po chvíli kdy se probral z toho transu, zmuchlal dopis, zahodil jej. V tu chvíli mu přišla sms ve které stálo: **Chceš práci!?**

Dostav se do baru „U koně“ dnes kolem 18:30 podrobnosti v baru.

Oblékl se do svých metalových hadrů, co měl doma a vyrazil. Boris vyrazí na zastávku autobusu, kde čeká, než mu přijede jeho linka, nastoupí a jede až k hospodě, kde vyleze a jde, dovnitř přijde přímo k baru a tam se ptá barmana: Dostal jsem sms, že se tu mám zastavit pro bližší info k práci. Ano, vydrž, zavolám, že si zde. Barman zvedl mobil a volal Bossovy. Je tady mám ho poslat? Pošli mi ho sem.

O pár měsíců později.

Boss sedící v kanclu, probírajíc svoje záležitosti a další obchod. V tu, chvíli mu zazvonil mobil, který zvedl... Ruslane? Máme problém... Jde o jeden obchod. Byl, vyzařen volala mi naše policejní spojka, která mě informovala o celém ději, co se stalo. 3 naše lidi zatkli federálové a zásilka byla, zabavena za

vším stojí náš slavný Boris. Seš si jistě, že to byl Boris? Mám, to opakuji od spojky! Takže zrada! Víš, co máš dělat, nezklam mě. Víím! Boss položil mobilní telefon, vzteky praštil do stolu a nasraně se podíval a řekl: Chci ho mrtvého!!!

Ruslan položil telefon a pokynul na své dva komplice, aby se zvedli a připravili. Vstávat pánové, máme práci! Všichni vstali a ty dvě gorily si natáhli, kukli a připravili si zbraně. V tu, chvíli začal hon na člověka. V tu chvíli se Ruslanovi na obličej vykouzlil zákeřný úsměv. Konečně se plní moje plány, bylo již na čase. Šéfe, co se vůbec děje kam jdeme? Kurva, zavři hubu, ptal se tě někdo na tvůj názor, platím tě snad za to, abys myslel nebo za to abys dělal, co ti řeknu. Snad bychom mohli vědět, kam jdeme po zuby ozbrojený... (Banka, vloupačka nebo někoho sejmout). Ruslan se nasere, natáhne kvéra přijde k Jevgeniji, strčí mu kvéra do držky. Ještě budeš tak zasraně chytřej a, nebo budeš dělat, co ti řeknu. Pokud s tím máš, problém můžeme to vyřešit rovnou na místě. Jevgenij zahýbá hlavou, že s tím problém nemá. Sem rád že si rozumíme soudruhu. Jinak pro, tvoji informaci, šéf nakázal sejmout Borise, ale mi to trošku pozměníme sejmeme jeho spratka a jeho zasranou manželku. Ale šéf nám nakázal zabít Borise ne? To asi nebude rád, když nesplníme to, co jsme měli splnit. Ruslan se otočí. Všimnul sis, že je tady někde s námi Boss. Já tedy ne! Tak kurva zavři hubu a zkus to posrat a proženu ti hlavou kulku. Hovada, pokud dneska všechno vyjde, jak má, povýším na post, který mi právem patří, a vy povýšíte se mnou, tak to neposerte. Jdeme.

Boris sedíc v hospodě užívajíc svých peněz z poslední mise. Když dopijí, svojí vodku, mu zazvoní v kapse telefon s příchozím hovorem od neznámého čísla. Tak jako ty si mi sebral to nejdražší, tak seberu já tobě to nejdražší. Ani sem netušil, až jak moc je příjemné svírat její hrdlo v rukou. To seš, ty Ruslane? Pokud jí zkrvíš, jedinej vlasek na hlavě uštvu tě jako prašivýho psa. Přede mnou neutečeš. Ale Borisi, Borisi zapomínáš, že nejseš v postavení, kdy můžeš diktovat. Teď držím trumfy v rukávu já ne ty. Víš, jakou práci mi dalo tuhle pomstu připravit? Původně, sem měl zabít tebe, ale pak sem zvážil situaci a rozhodl se, že když tě zabiju, ti vlastně pomůžu, a proto to uděláme trochu jinak. Chci, aby si trpěl ty, zasranej hajzle. Kane, skočí v rozhovoru Ruslanovi do řeči. Teď zavři hubu a budeš mě vnímat. Víím, o co ti jde, ale za to nemůže nikdo jiný než ty sám, ty si pokurvil, několik zakázek hrabal sis, do kapes myslel si sám na sebe. Rozvracel si naší rodinu, kdež to na rozdíl od tebe u mě byli, jsou a budou vidět výkony. Já nerozvracel rodinu a nehrabal si rubly do své kapsy. Víš já sem učenej a bylo mi doslova mě vtlučeno do hlavy, že rozkaz je rozkaz. Za splnění odměna za neuposlechnutí smrt. V tom je ten rozdíl mezi námi, proto já šel nahoru a ty si spadnul dolu jako nula. Ty zkurvysysnu, že tys nerozvracel rodinu? Já sem člen rodiny já sem ta podstata, já jsem ta kurva hlavní podstata. Ty seš pouho pouhý hovno, který si nakráčí, vyžere všechno, co může a bude mi tu kázat o morálce? To snad nemyslíš vážně Borisi! Ty seš ta nahraditelná část, která je postradatelná. Když myslíš, Ruslane, nechám tě při tom. Stane-li se něco mí rodině tak si pamatuj, že ty seš ta postradatelná část, kterou hodlám nahradit. Teďka si myslíš Borisi, že si mi nahnal strach co? Já ti hodlám, ale dokázat, že se tě ale absolutně nebojím. Tak se měj pěkně Borisi. Už musím končit, mám tu práci. Rád bych si povídal, ale tvoje žena čeká. Zavěsí. Boris vytáhne peníze z kapsy, hodí je po barmanovi v domnění, že jeho manželka žije, se sebere a jede za ní domu. Jenže po příjezdu k jejímu domu zjišťuje, že to bohužel nestihnul. Zvedne telefon, volá svého kamaráda kněze. V telefonu mu líčí, co se přesně stalo a kde se nachází, prosí ho o pomoc. Kněz, se ho snaží uklidnit, jenže v Kanovi v tu chvíli se probouzí pomsta. Kněz mu radí, ať zavolá policii a vše nechá na policii. Kane, ale odmítá, hodlá si vše vyřešit sám a jen prosí kněze, aby přijel a důstojným způsobem doprovodil jeho ženu na poslední cestu. Otec s nevolí přijímá, protože Kanův plán je výplodem samotného ďábla, který mu tiše našeptával. Kane, položí telefon, odjíždí na svůj byt, kde se hodlá vybavit a začít, 3. světovou válku.

2. část

Byl pochmurný den, kde každý někam spěchal chaos a bordel byli dnes na denním pořádku Kdesi v zapomenuté špinavé uličce, kam by nevlezla živá duše, pokud by nemusela a, nebo by nechtěla souložit. Tak se odehrával odporný zločin. Uličkou procházela jedna bezbranná duše, která si chtěla v ten den ukrátit cestu domů, což se jí, stalo osudový, pač ji tam, přepadl drogový dealer, který

navíc byl sjetý. Chtěl si vrznout a tak se jí snažil násilím zmocnit. Což se mu skorém povedlo. Z ničeho nic kdesi tam si se vzal zahalený člověk, co vstoupil do uličky a šel ladným ledovým až pochmurným krokem. Zahalen dlouhým kabátem na hlavě klobouk hlava sklopená. Postava se stále více blížila, násilník se snažil zmocnit situace. Řval na něj: Co jsi zač, vypadni, tady nemáš co dělat!!! Co seš, Hluchý? Nebo co!! Postava nereagovala a stále se blížila, čím dál tím více jako by ho ani nevnímala. Násilník čím dál více se nasíral, protože nemohl dokončit, co chtěl. Když byl na dosah, rozpoznatelnosti tak teprve násilník rozpoznal, že asi půjde o muže v masce. A tak se zase snažil zmocnit situace. Co jsi zač!!! Vypadni nebo přijdeš k újmě!!! Kane, stále nevnímala a blížil se. Najednou se zastavil a zůstal stát se skloněnou hlavou. Násilník vytáhl nůž a Kane, se jízlivě usmál. V tu chvíli začal mluvit spíše odříkat jakoby nějakou mantru, což násilníka trochu děsilo, ale nechtěl to dáti najevo. **Ďábel tiše našeptával. Pro svůj neúspěch cítil se hrozně. Ďábel jest jedna ze dvou stran mince Kterou si hodíš? Bůh tě stejně nespasí.** Násilník tasí nůž co má u sebe a rozeběhne se na Kana v tu, chvíli, když násilník dobíhá na mušku, Kane, tasí beretu ráže 9 mm. Násilník dostane strach a zastaví se. Kdo ksakru jsi? Ke komu patříš! Kdo tě najal! Zkus mě provrtat a věř, že si tě najde, zbytek mojí party, kteří si tě podaj jako sup mršinu. Kane se, usměje, a podívá se mu přímo upřeným, ale chladným pohledem do očí, a praví: To kdo jsem, to co jsem a od koho pocházím, je vlastně tebe by teďka mělo zajímat, jestli zemřeš, nebo budeš žít, je to jako loterie nikdy nevíš, co ti padne. Ale máš štěstí, já jsem Soudce porota a kat v jednom. Násilník klečí a strachy hlas se mu chvěje jako povolená struna kytary když je rozladěná. Hele víš, co ti povím, si sračka, nula nejsi víc než sem já nebo kdokoli tady. Jen si hraješ na superhrdinu a nosíš tenhle hábit ale ve skrytu duše si srab jako já sám, tak kurva čím se lišíš, jsme stejný jen, každý sloužíme jiné straně. Hmmm....., Pravda, v tom máš pravdu, každý sloužíme jiné straně. Proto taky teď a tady je konec tvé cesty. Pamatuj Vždy je Predátor a lovná zvěř. Hádej, na kterém postu potravního řetězce jsi? Nééééé prosím tě jen to ne!!!! Hmmm, ale ano. Když násilník padá drzkou k zemi až je slyšet křupnutí čelisti, tak se zas Kane, usměje. Poté zandá svou zbraň, ze které se kouří od výstřelu jako z elektrárny. Sáhne si do útroby kapes svého krásného kabátce a vytáhne kus umorovaného papíru a pero. Zadívá se, na papír poté škrtná jméno ze seznamu, které jako první, uklidí zas zpět do kapsy, kde před tím vytáhl, otočí se, a jde zpět uličkou ven do centra denního chaosu. Není se čemu divit, že nebyl výstřel slyšet.

Tu noc se v klubu 6.6.6 odehrával metalový koncert, kdy se stala ta chladnokrevná poprava. V tu chvíli kdy Kane, mizel v dále jako duch v oblaku výparů z kanálu a mlhy co se linula tou uličkou. Vystoupil ze zadních dveří, co vedli do klubu jako únikový vchod jeden metalák. Co žváro si chtěl zapálit, bohužel než to stačil udělat, všiml si toho masakru a žaludek se mu dral ven spíše ten obsah. Tak hned zvedl mobil a volal na tísňovou linku, co se stalo, aby sem někoho zavolali. Dobrý večer prosím vás ihned sem pošlete havrany a chlupatý bože můj to je děsný dělejte bože!!!! Dobrý večer pane, prosím vás uklidněte se a v klidu mi sdělte, co se stalo a kde se to stalo a vaše jméno. Doprdle jste snad debilové nebo co jako mám tu hrozný masakr na rohu ulice Kingston a Lincolnovi ten chlap co tu leží, nemá hlavu, všude se válí jeho zbytky a moře krve pošlete sem sakra někoho. Dobrá ulici víme i co se zhruba stalo a jak se jmenujete a vaše číslo ano? Doprdle myslíte, že je na to čas možnost si sjednat rande do hajzlu! Stala se tu chladnokrevná vražda a viník je teďka někde na útěku jako a vy si chcete měnit číslo!!! Prosím vás já vás chápu ale tohle je standartní postup a musím ho dodržovat, jinak bez toho vám nemohu pomoc tak prosím sdělte číslo a jméno! Jason Von Stölc a číslo 606 292 384. Hned tam posíláme policii a lékaře. Na ty je už pozdě ten člověk by spíše potřeboval plastiku! Po té položí mobil. Po chvíli přijíždí policie města Hadower. Na první pohled bys řekl, že ten vyšetřovatel není vyšetřovatel ale hospodský násoska a prudič. Tak moc mu neodsekávej, moc nemluv, táhne ti z tlamy jako z kanálu v té nejhorší čtvrti. Pozor jde k tobě doprdle je nasranej jen co tě vidí. Dobrej, tak co se to tu kurva stalo mam tu chlapa, co mu není vidět do tváře a před sebou santusáka bože kurva co je to dneska za den. Připálil si doutník a uklízel si zippák, v tom mu metloš odpověděl. Hele chápu, že seš proti máničkám zaujatej a že seš pruděrní, ale já jsem nic neudělal, jen sem si šel připálit cigo o pauzu při koncertě a najednou tu vidím tohohle bez ksichtu a vy sem dojedete a začnete mě urážet, aniž byste mě vyslechl, co se stalo! Tak laskavě mě vyslechněte, nebo se seberu a jdu si domu lehnout, protože toho mam dneska už plný zuby! Co to! Co si říkal, já sem asi špatně slyšel. Myslíš, ty vagabunde zatuchlej, že když máš dlouhý vlasy a koženou bundu že si

frajer co?! Na co si tu hraješ. Myslíš, že bys mou práci zvládl líp? Co ty buzno jedna zatuchlá! Já sem tu zákon já sem tu pořádek jestli nechceš nakládačku a poležet si u nás tak drž hubu a odpovídej, jen když seš tázán! Ok dobře vy jste tu šéf. Do toho bordelu a velkého průseru se objevila dodávka celkem omláčená taková, že by do šrotu vhodná byla. Dveře, se otevřeli a vystoupila krásná žena, mladá odhadem tak 20 let s průkazem houpajícím se na krku. Snažila se dostat přes dav policajtů, kteří tam stáli a bránili jí. Tak sakra pustíte mě, jsem novinářka z Daily Grey. Mám to tu natáčet jasný! kurva práce co tady dělá zase támhleto tohle je kurva na aspirin, Bože! Vemte ji a vyrazte ji odtud sakra, tohle je místo činu. Vyšetřovatel se otočí a jde rázným krokem k shluku policajtů, co brání novinářku se dostat na místo činu. To po každý když se něco stane, já vás budu vyhazovat, dámo! Věřte, že nebudu, prostě se seberte a vypadněte a neserte mě, už toho mam dost máte celkem dvě možnosti a to odejít, nebo teplá cela, tak si vyberte! Kdy vaše zabeđená palice pochopí, že to je moje práce a že jí musím dělat. Vy poslouchejte ten výraz, co jste použila jako bych neslyšel a seberte se a vypadněte myslím to vážně a opakovat to už nebudu! Novinářka si vzdychla a prohodila do větru: to je super zase bez senzace a já zas nic nemám, šéf mě vyrazí, tohle mi dělá ten kretén naschvál. Tak lidi balíme, jedem domu. Otočí se a odchází a nasedá a odjíždí pryč od místa činu, kde se to už pomalu uzavíralo.

O pár hodin když Boris Dragov znám nočnímu městu jako Kane, dorazí do svého bytu na konci města. Shodí ze sebe svoje hadry, co připomínají laciného rock metaláka, odzbrojí se, pás se zbraněmi pověsí na věšák nad stolem. Odebere se do kuchyně, kde si otevře flašku dobrého kvasňáku zvaný Svijany a usedne do křesla, kde si vyndá z kapsy na prdeli papír kde má jména lidí a odškrtně si prvního člověka. Sklopí do svých dlaní hlavu doslova tvář poté, co hlavu zvedá, v dlaních mu zůstává maska, kterou sundává jen opravdu, když je sám a to na chvíli a to když ho dohání hnusné můry z války. Když, se hlavou linou, děsivé a běsnící vzpomínky, na tu válku tak se napřáhne a hodí flaškou, která se rozbije o stěnu pokoje, mu zaplavili. Dopije si svůj kvasňák nasadí si masku, odkrkne si a jde si lehnout. Druhý den ráno když se probere v 5:20 místního času tak provede osobní hygienu, hodí do sebe teplé kafe, pár koblih oblíkne se do pracovního a vyráží do supermarketu. Kde je to celkem nuda chození do kola jako u debilů, ale je za to celkem slušně placený. Sice že by z toho byl boháč to ne ale na činži a jídlo má, co by chtěl, když byl propuštěn, za trojnásobnou vraždu z vězení nikdo jinej ho s lepším platovým ohodnocení nevezme a tak je nucen dělat tuhle práci. Když končí ve 20:00 nočního času tak si zajde pro batoh a vydá se do ulic na lov. Tak jak se plouží půlnočním městem, kde ani lampa pořádně nesvítí tak jemu dobře doslova ozývá, tma je pro něj spojenec defakto nástroj jeho ďábelského umu. Když, dojde na roh ulice, rozhlíží se po baru pumpa. Hle zpozoroval poutač s pivem a názvem toho pajzlu zastavil, zavřel a vrazil nasraným krokem dovnitř. Burani v tom najednou zpozorněli a všimli si cizince dost vyzývavě oháklého. Cizinec lehce nahrben ladným dalo by se říci, až chladným krokem vyrazil k baru, kde se usadil a čekal. Po chvíli se k němu otočil barman a zeptal se. Z daleka cizinče z daleka? Kane, zůstal nehybně sedět, jen bylo slyšet, jak hluboce dýchal. Barman se ozval po druhé.

Tak jinak cizinče co ti mohu nabídnout? Kane, zpozorněl, sáhl si do kapsy svého koženého křiváku a vytáhl fotku a ozvalo se. Kde ho najdu? Prohlásil nasraně. No to seš velkej cvok nebo sebevrah, protože na něj nemáš z něj je tu každěj posranej. Kane, znova prohlásil to samé, ale více nasraně až se z toho postavili dva týpci. Kane, mrštně vyskočil a otočil se s beretou v ruce a nabil. Tak co vy zasraný vesnický Burani!!! Chcete si zatrsat!!! Být, tebou cizinče nedělal bych to, jenž ti život milý! Jinak si jdi rezervovat místo na místním hřbitově. Neměj Péči, tohle není tvůj boj!!!! Burani si svůj čin rozmysleli. Barman uznal, že asi svou prosbu myslí vážně a dal mu to, oč žádal. Kane, se sebral, zvedl se, a jak přišel, tak odešel.

Když vylez z toho zavšiveného pajzlu, tak se rozhlídl čert, ví proč. Sáhl si do kapsy a vytáhl informaci, pro kterou si došel. Zamířil do svého bytu, když tam dorazil, bylo něco kolem 11 hodiny v noci. Zašel, do obývacího pokoje si sedl, podíval se na sebe do zrcadla. Vytáhl si sadu nožů zbraně jako pistole boxery municí, vypadalo to tam, jako když chystá třetí světovou válku. Začal si brousit nože s velkou vážností a láskou k chladné oceli jakou on sám k nim choval. Když dobrousil, sáhl po ještě horší věci, než byli nože v jeho rukou. A to střelná a palná zbraně. Nikdo by nevěřil, že z obyčejného zlodějíčka co uměl trochu se zbraněmi, se postupně přes vraha malých ryb, který lovil pro ruského bosse, se stane masový psychopat, který dychtí po krvi a pomstě. Když začal nabíjet kvér po kvěru hlavou se mu

honilo jen jedno, dostat jednoho, po druhým takovým způsobem, aby co nejvíce trpěli. Dokončil nabíjení svých zbraní v tu chvíli přišlo oblíkání do „řeznického“ mundúr, ve kterém prováděl, ty zvěrstva, který se plnili ulicemi, více jak krysy v kanále. Když je pomalu na odchodě, zkontroluje si čas, kolik je právě hodin, zbývá mu na odchod ještě pár minut, tak se zastaví a zapne si televizi, aby viděl co se ve městě děje, spíše aby zjistil, zdali se o něm mluví nebo ne. Když zapne televizi a tam běží první program, který naběhl, tak tam asi minutu běžela nějaká televizní soutěž, než byla přerušena mimořádným zpravodajstvím, ve kterém byla reportáž, o vrahovy co který v městě zabíjí.

Dámy, a pánové momentálně Vám přinášíme mimořádné zpravodajství o tak brutálním masakru, že to nezná dějin. Městem se šíří maniak, kterého se lidi bojí, a policie stále nemá žádné informace o tom, kdo by to mohl být. Po rozhovoru s federálním agentem, který vede vyšetřování, nám bylo sděleno, že vrah je tak chladnokrevný, precizní a z místa činu odchází bez ponechání důkazů.

Podivné na tom je, že masový vrah, který nám není znám, si vybírá oběti místního drogového gangu, který byl kdysi zapleten i do pár vražd. Likviduje jednoho po druhém, z chirurgickou přesností. Policie vydala příkaz, aby nikdo nevycházel, po sedmé večer nevycházel ze svých domovů. Tento příkaz byl vydán z důvodu prevence ochrany. Tímto končíme mimořádné zpravodajství.

Zasměje se, vypne ovladačem televizi a odejde z bytu pryč. Když je takhle po těch starých činžovních schodech jak jde schod po schodu tak mu pod koženou bundou cinkají nože a kvéry, celkem je to dost slyšet jako by chtěl, schválně přitáhnou na sebe pozornost. Když vylez před činžák, kde bydlel, rozhlédl se a vyrazil směrem k dalšímu svému cíli, bral to postranníma uličkami, protože všude se to hemžilo policajtama a federálama. O pár metrů dál, kam on sám měl namířeno, byla i velice dotěrná nadějná novinářka co sháněla informace o vrahovi ani by jeden nebo druhý o sobě věděli, že na sebe narazej bohužel se tomu nedalo vyhnout, shoda náhod kdo ví. Vrah se nebezpečně rychle blížil k svému cíli. Jenže ta fetka s kudlou nevěděla, že dneska zařve spíše, byla tak naivní, že si myslela, že ona to zastaví a něco změní.

Ty vole kámo, věř mi, že tenhle kamarád co u sebe stále nosím je tak ostřej, že by i krk tomu zkurvysynovi krásně podřízla. Hele zatím mě nikdo neporazil všechny co se, se mnou snažili měřit, sem poslal si zatančit se smrtí valčík. Hmmm si vtipnej docela ty si neslyšel ty zprávy, že je to řezník, specialista na to co dělá a že jde jen po takových, jako seš ty? Vzpamatuj se a raději se taky doma zabarikáduj. Hmmm dost si troufáš na, to kdo seš, nemyslíš! Aby, si se taky neseznámil s mým kamarádem. Hele klid chlape, jen sem chtěl říct, aby ses pak nedivil, až si vy dva dáte rande, co když seš ty zrovna na řadě co? Hmmm bral bych to, ukázal bych mu, jak se tančí valčík! Kdyby aspoň věděl, že jeho přání bylo vyslyšeno s radostí, že ani neví jak jemu vrah blízko.

O pár stolů dál sedí mladá novinářka, co na vrchol by chtěla. Snaží se po práci si dát drink a pozjišťovat pár informací o sériovém vrahovi. Když v tom najednou se rozletěly dveře a vstoupila mužská postava v koženém křiváku s třásněmi a v kožených kalhotech s postranním vázáním. Neznámí muž, si sedl za bar a objednal whisky. Novinářka se na něj upřeně dívala možná i trochu vzrušením dostala strach a tak se snažila, aby si jí neznámí muž nevyšiml. Ale bohužel osud tomu chtěl jinak. Muž vzal whisky a namířil si to přímo k ní. Sedl si ke stolu, oči nespouštěl ze skleničky a mluvil: Co tak mladá holka dělá v pajzlu, mohla bys tady přijít k újmě! Snažím se tady najít informace o tom šíleném vrahovi, co se tady po městě poflakuje, ale moc se mi to nedaří, nikdo mi o něm nic nechce říct, jako by se každý bál, že když něco vyzradí tak ho zabije. Mohu-li ti poradit, dej od toho ruce pryč, nehledej člověka co je jednou nohou v pekle jako zatracenec. Jak říkám nehledej ho, on si najde tebe, ale radím ti, zvaž svou prosbu. Omluv mě musím jít mam tu ještě práci. Zvedl se a odkráčel od stolu, aniž by něco novinářka mohla říct zeptat se nebo poděkovat tak byl fuč. I když v tu chvíli ji proběhlo hlavou tak děsivá myšlenka že až tomu na chvíli začala sama věřit a zvedla se a šla zaplatit a dohledat toho neznámého přísedícího aby se zeptala na pár otázek. Kde nic tu nic jen ten zatracenej feťák zmizel i bez placení jako by se něco stalo nebo by se mělo stát.

Když Kane, uviděl, jak Feťák míří na WC, vyrazil za ním, vytáhl pomalu nůž z pochvy a zařval na něj Přišel jsem si pro tebe, tvoje dny Jsou sečteny. Slyšel jsem, jak ses v hospodě vychloubal, že mě dostaneš, konečně chlap co má koule co se mi postaví to, mám rád. To se ten nůž nakonec bude krásně vrážet do břicha a v něm otáčet. Tak nezdržuj a pojď si to rozdat, těšil jsem se na to. V tu chvíli, ho praštil do zátylku a feťák omdlel vrah si jej odtáhl ven do uličky postranními